

[Boligministeren.]

trollere lejen alene, og disse regler blev i 1955 begrænset således, at det kun var kommuner i hovedstadsområdet og andre kommuner med over 10 000 indbyggere, der kunne indføre en kontrol af den art.

Det er imidlertid kun få kommuner, der har indført disse kontrollbestemmelser, og selv store kommuner i Københavns omegn har ikke gjort brug af reglerne. Jeg er på denne baggrund nået til den opfattelse, at det ikke er muligt at skabe en effektiv kontrol med lejen i lejemål af denne art, uden at det samtidig går ud over udbuddet af værelser. Det, vi skal tilstræbe, er det modsatte, og jeg er kommet til det resultat, at vi formentlig kan vente et større udbud af værelser ved helt at slippe kontrollen, og et sådant større udbud, der medfører konkurrence om lejevilkårene, vil skabe rimelige tilstande på dette område, hvad man ikke helt kan sige der er i dag.

Enkelte ærede medlemmer, sidst nu i formiddags det ærede medlem hr. Peter Kristensen (Ålborg), har givet udtryk for betænkeligheder ved at ophæve adgangen til at stille bopælskrav, det, vi kalder stavnsbåndet. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, har den delvise ophævelse i 1955 ikke medført særlig uheldige virkninger. Adgangen til at stille disse særlige bopælskrav modvirker bevægeligheden på arbejdsmarkedet og har i øvrigt både socialt og samfundsmæssigt uheldige forhold til følge i den enkelte kommune. Det er derfor, regeringen har ment det rigtigt at foreslå dette stavnsbånd ophævet.

For øvrigt har bestemmelsen fået social slagside. Det er jo nemlig sådan, at folk, der har råd til at købe et hus, ikke er bundet af den pågældende opholdsbestemmelse, medens andre, der ikke har råd til at købe eget hus, men alligevel flytter til et område, som de ser deres interesse i at flytte til, i mange tilfælde flytter ind i mindre heldige beboelser, højst utilfredsstillende sommerhuse o. lign., for efter 2 års forløb at opfylde opholdsbestemmelsens krav. Jeg tror, vi skal ophæve den bestemmelse.

Jeg er opmærksom på, at det særligt er i hovedstadsområdet, der er et meget stort pres på lejlighederne; derfor har vi foreslået en 2-årig overgangsperiode for København. Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr.

Peter Kristensen (Ålborg) mente, at man subsidiært kunne nøjes med det samme som København, og at de omtalte 5 store kommuner måske var at få i tale på dette punkt. Jeg ved det ikke; nu må vi se på spørgsmålet i udvalget. Men jeg tror, man tillægger ophævelsen af denne bestemmelse større betydning, end den i virkeligheden har.

Det ærede medlem hr. Thestrup udtalte sin utilfredshed med, at der på ny er fremsat forslag, der knytter sociale goder, sociale tilskud, til sygekassegrænsen. Det synspunkt kan jeg ikke forstå, og det må bero på en fejltagelse. Det er netop karakteristisk for de indtægtsgrænser, lovforslaget indeholder, at vi har forladt sygekassegrænsen som begreb. Det ærede medlem hr. Thestrup har efter min mening ret i, at sygekassegrænsen har noget med sygekasseforhold at gøre. Ud fra samme betragtning har jeg foreslået, at vi for boligens vedkommende går over til begrebet en husstandsindkomst og indretter ordningen på en sådan måde, at vi ikke får det store spring i ydelserne blot ved en mindre indkomstforøgelse. Vi har indrettet den sådan, at tilskuddene i tilfælde af merindkomst falder gradvis i modsætning til nu, hvor de for børnetilskuddenes vedkommende falder med 50 pct. ved indkomstforøgelse og i byggeriet for mindstbemidlede falder helt væk ved bare en enkelt kroners forøgelse af indkomsten. Dette forlader vi fuldstændig og går som sagt over til en jævn og glidende skala, som jeg tror befolkningen vil blive glad for, når det først går op for den, hvad der er tale om.

Det ærede medlem hr. Paabøl var inde på, at regeringen gik for vidt, når den gav mulighed for sociale tilskud ved indtægter helt op til 16 000-18 000 kr. Jeg vil gøre det ærede medlem hr. Paabøl opmærksom på, at hvis man følger sygekassegrænsen, er beløbet 17 665 kr., og det betyder en bruttoindkomst på 24 000 kr. Vi har således ikke foretaget en udvidelse, men vi har søgt at afstemme forholdet således, at det kan betale sig for folk at bestille noget, og det synspunkt er lagt til grund ved beregningen af de sociale tilskud.

Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde endvidere nogle bemærkninger med henvisning til en kronik i Dagens Nyheder, som